

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119467488
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:6119467488.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobkyne: X.. K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., N. H. XX, zastúpená S.. Michal Krutek, s.r.o., Trnava, Hlavná 11, IČO: 47 254 581, proti žalovaným: 1. W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., N. lipami XX, zastúpený advokátom JUDr. Tiborom Elzerom, so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, IČO: 11 732 474, 2. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpená Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 26, IČO: 36 868 299, o 54.570,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie 44.871,- eur **z a s t a v u j e** .

II. Súd žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade o zaplatenie sumy 9.699,- eur, úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.580,- eur od 10.10.2019 do 27.12.2019 a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.699,- eur od 28.12.2019 do zaplatenia **z a m i e t a** .

III. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

IV. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.12.2019 domáhala zaplatenia sumy 54.570,- eur s tým aby žalovaným v 1. a 2. rade bola uložená povinnosť zaplatiť uvedenú sumu spoločne a nerozdielne spolu s príslušenstvom a to úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.570,- eur od 10.10.2019 do zaplatenia. V žalobe žalobkyňa uviedla, že rozsudok Okresného súdu Komárno č. XT/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. XTo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bol žalovaný v 1 rade uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, keďže žalovaný v 1 rade spôsobom svojej jazdy porušil dôležitú povinnosť uloženú v ust. § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, podľa ktorého vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky, a to v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zaviniel žalovaný v 1 rade dňa 18.09.2014. Pri tejto dopravnej nehode žalobkyňa utrpela nasledovné zranenia: „kompletné roztrhnutie lačníka, čiastočné roztrhnutie veľkej predsteny,, plošný krvný výron okružia tenkého čreva a krvný výron do hrubého čreva. Zlomeninu tela štvrtého dliekového stavca, poškodenie vonkajšej slabínovej tepny

s následnou trombózou, zlomeninu pravého článku malíčka na nohe, zlomeninu bočných trňov prvého a druhého driekového stavca, zranenia u poškodenej zanechajú trvalé následky v podobe chronického bolestivého syndrómu až neurotickej bolesti driekovej chrbtice s poškodením miechových nervových koreňov obojstranne a poruchu priechodnosti ľavej povrchovej stehennej tepny s nedokrvenosťou ľavej dolnej končatiny s klaudikačnými bolesťami po 50 metroch.“ s tým, že doba liečenia a práceneschopnosti žalobkyne bola odhadnutá od 18.09.2014 najmenej do 24.08.2015.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že na základe zranení, ktoré utrpela žalobkyňa a ktoré vyústili do sťaženia jej spoločenského uplatnenia bol vypracovaný Znalecký posudok č. 18/2017 zo dňa 27.06.2017 (ďalej aj ako „ZP“), v ktorom znalkyňa MUDr. Zuzana I., PhD. ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia Žalobkyne v rozsahu: 3.210,- bodov. Poukázala na ust. § 5 ods. 2 zákona 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon“), výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Ďalej uviedla, že priemerná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v roku 2013 (t.j. za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu škody) bola vo výške 824,- EUR. Dve percentá z predmetnej priemernej mzdy predstavujú sumu 16,48 EUR čo po zaokrúhlení na najbližšie celé euro smerom nahor predstavuje sumu 17,- EUR za jeden bod. Z dôvodu, že znalkyňa MUDr. Zuzana Stanovičová, PhD. v ZP ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia Žalobkyne v rozsahu: 3.210,- bodov, celková náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia Žalobkyne predstavuje sumu 54.570,- EUR (vypočítané ako 17 x 3210).

3. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že zaslala žalovanému v rade 1 dňa 27.06.2019 predžalobnú výzvu, v rámci ktorej poukázala na vyššie uvedené súdne rozhodnutia a znalecký posudok a vyzvala ho na dobrovoľné uhradenie vzniknutej škody. Dňa 03.07.2019 žalovaný v rade 1 doručil žalobkyni Odpoveď na predžalobnú výzvu, v ktorej uviedol, že túto postúpil Žalovanému v rade 2, s ktorým mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu. Dňa 04.07.2019 Žalobkyňa zaslala Žalovanej v rade 2 predžalobnú výzvu, v rámci ktorej poukázala na vyššie uvedené súdne rozhodnutia, ZP a vyzvala ho na dobrovoľné uhradenie vzniknutej škody. Po postúpení predžalobnej výzvy Žalovaným v rade 1 zaslala Žalovaná v rade 2 zaslať Žalobkyni Výzvu zo dňa 10.07.2019, v ktorej vyzvala Žalobkyňu na predloženie dokladov predošetrenie nároku poškodeného na náhradu škody. Dňa 27.07.2019 Žalobkyňa zaslala Žalovanej v rade 2 všetky vyžiadané dokumenty.

4. Žalobkyňa v žalobe poukázala na § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoPzP“) a uviedla, že dňa 28.08.2019 Žalovaný v rade 2 doručil Žalobkyni Vyjadrenie zo dňa 22.08.2019 v ktorom uviedol: „V priebehu šetrenia vykonaného poisťovňou došlo po posúdení predložených dokladov k pochybnostiam o správnosti bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, a preto poisťovňa v s ust. S 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov požiadala znaleckú organizáciu o vypracovanie znaleckého úkonu (znalecký posudok / odborné stanovisko / odborné vyjadrenie).“

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovanému v 2 rade nepredložila lekársky posudok ale znalecký posudok znalkyne MUDr. Zuzany I., PhD., pričom zákon č. 437/2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nepripúšťa, aby Žalovaný v 2 rade ako poskytovateľ náhrady požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na znalecký posudok. Preto mala za to, že žalovaný v 2 rade si v lehote 3 kalendárnych mesiacov nesplnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 ZoPzP.

6. V žalobe ohľadne nároku na úroky z omeškania žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2011, sp. zn. 6Cdo 16/2010: "Ak sa omeškanie týka peňažného dlhu vo forme náhrady škody (škody na zdraví), pre určenie, kedy dochádza k omeškaniu dlžníka (škodcu), je rozhodujúca povaha požadovaného (súdom priznaného) odškodnenia. Len v prípade, ak bolo súdom rozhodnuté o

primeranom zvýšení odškodnenia za bolesť a za sťaženi spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., čas splnenia nastáva rozhodnutím súdu (§ 160 O.s.p.), a teda k omeškaniu dlžníka dochádza až uplynutím lehoty na splnenie povinnosti. V ostatných prípadoch je potrebné, z hľadiska určenia času splnenia, vychádzať z ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka (t. j. dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal)." Keďže žalovaný v 2 rade si nesplnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z, žalobkyňa žiada úroky z omeškania, a to odo dňa uplynutia lehoty troch kalendárnych mesiacov odo dňa podpísania Výzvy zo dňa 10.07.2019, keďže najneskôr 10.07.2019 sa Žalovaná v rade 2 dozvedela o škodovej udalosti zo strany Žalovaného v rade 1, t.j. úroky z omeškania si uplatňuje odo dňa 10.10.2019.

7. V žalobe žalobkyňa uviedla, že v nasledujúcom období po dopravnej nehode mala Žalobkyňa uzáver stehrovej tepny vľavo s nedokrvením ľavej dolnej končatiny a aneurizmu tepny v brušnej stene na základe čoho v apríli 2016 podstúpila ďalší operačný zákrok v NÚSCH a.s., Bratislava. Aj v súčasnej dobe má Žalobkyňa v dôsledku uvedenej autonehody pocit „studenej ľavej nohy“, mravenčenie od kolien nadol s poruchou citlivosti ľavého predkolenia, t.j. od kolena na dol je končatina necitlivá, silné a stále bolesti driekovej chrčtice, bolesti ľavej dolnej končatiny po námahe, pri chôdzi kľče v lýtku, ktoré pretrvávajú aj v noci a iné. Na základe uvedeného bol Žalobkyňi priznaný nárok na úrazovú rentu od r. 2015 vo výške 79,80 EUR mesačne. K žalobe žalobkyňa pripojila rozsudok Okresného súdu Komárno č. 3T/106/2016-884 zo dňa 15.05.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. 1To/87/2018-962 zo dňa 27.11.2018, znalecký posudok č. 18/2017 znalkyne MUDr. Zuzany I. zo dňa 27.06.2017, oznámenie žalovaného v 1 rade o postúpení výzvy žalobkyne žalovanému v 2 rade, podanie žalovaného v 2 rade zo dňa 10.07.2019, podanie právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 24.07.2019, vyjadrenie žalovaného v 2 rade zo dňa 21.08.2019, oznámenie Štatistického úradu Slovenskej republiky zo dňa 05.03.2014, ktorým sa potvrdzuje, že priemerná mesačná nominálna mzda zamestnanca hospodárstva SR v roku 2013 dosiahla 824,- eur.

8. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 14.01.2020 platobný rozkaz č. 2Up/1967/2019, ktorým žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných v 1 a 2 rade zaplatiť žalobkyňi 54.570,- eur a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.570,- eur od 10.10.2019 do zaplatenia. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odpor žalovaný v 2. rade, v ktorom uviedol, že žalovaný v 2 rade poskytol žalobkyňi čiastočné plnenie na istinu vo výške 44.871,00 €, tak ako je to uvedené v liste žalovaného v 2 rade označeného ako „Oznámenie o poistnom plnení“, ktorý bol zaslaný právnomu zástupcovi žalobkyne aj žalobkyňi, keďže v tejto časti považuje nárok žalobkyne za preukázaný. Čo sa týka časti nároku žalobkyne v sume 9.699,00 €, žalovaný v 2 rade namietal jeho dôvodnosť, keďže tento nebol preukázaný a je premlčaný. Žalovaný v 2 rade v uvedenom odpore uviedol, že pri šetrení uplatneného Nároku nadobudol pochybnosti o správnosti bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, o čom informoval právneho zástupcu žalobcu listom zo dňa 21.08.2019, tak požiadal znaleckú organizáciu forensic.sk - Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. o odborné vyjadrenie vo veci posúdenia uplatneného Nároku, plynúceho zo Znaleckého posudku číslo 18/2017 zo dňa 27.06.2017, vypracovaného znalcom MUDr. Zuzana I., PhD. Z odborného vyjadrenia vyplynulo, že „Znalecká organizácia hodnotí návrh sťaženia spoločenského uplatnenia, vyčíslený v lekárskom posudku MUDr. Zuzany I., PhD. zo dňa 27.6.2017 o počte 3210 bodov na základe predložených podkladov a zdravotnej dokumentácie ako čiastočne preukázaný. Znalecká organizácia môže potvrdiť všetky uplatnené položky okrem položiek 310, 430a a 302b.

9. Taktiež uviedol k uplatnenej položke 310, t.j. poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu, že tento následok predmetnej škodovej udalosti nebol na podklade dostupnej zdravotnej dokumentácie u menovanej objektívne, jednoznačne a exaktne preukázaný. V dostupnej zdravotnej dokumentácii nie je uvedený nijaký záznam o takomto následku a uplatnenie tejto položky taktiež nie je v znaleckom posudku č. 18/2017 znalca MUDr. Zuzany I., PhD. nijako zdôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že predmetnú položku nie je možné potvrdiť. Zároveň k uplatnenej položke 430a, t.j. obrna píštalového nervu s postihnutím všetkých inervovaných svalov uviedol, že v znaleckom posudku je uplatnená hodnota 600 bodov, avšak podľa prílohy Zákona č. 437/2004 Z. z. má táto položka hodnotu 500 bodov. Navrhnuté 50 % zvýšenie uvedenej položky je možné potvrdiť, t.j. na celkovú hodnotu 750 bodov. K uplatnenej položke 302b, t.j. srdcové a cievne poruchy stredne ťažké uviedol, že táto položka sa obyčajne uplatňuje pri následkoch týkajúcich sa hrudných orgánov (napr. hrudnej dutiny, príslušného úseku chrčtice či miechy) a z hľadiska medicínskej implementácie položiek Zákona č. 437/2004 Z.z.

znalecká organizácia zastáva názor, že by v danom prípade mala byť použitá položka 427, t.j. trvalé poúrazové poruchy krvného obehu na dolnej končatine s hodnotou 150 bodov, ktorú navrhujeme zvýšiť o 100% hodnoty, t.j. na celkovú hodnotu 300 bodov.

10. V uvedenom odpore poukázal na to, že Znalecká organizácia uviedla, že pri posúdení návrhu bodového hodnotenia SSU postupovala taktiež podľa dikcie § 10 ods. 9 Zákona č. 437/2004 Z. z., ktorý odkazuje na § 9 ods. 7 a 8 citovaného zákona, v ktorých je okrem iného uvedené: „Ak sa však viac poškodení na zdraví vzťahuje na ten istý orgán alebo končatinu, nesmie súčet bodového hodnotenia prekročiť bodové hodnotenie za anatomickejšiu alebo funkčnú stratu orgánu alebo končatiny.“ V danom prípade sa za stratu končatiny považuje položka 386, t.j. strata jednej dolnej končatiny v bedrovom kĺbe alebo medzi bedrovým a kolenným kĺbom s hodnotou 900 bodov, prípadne do hodnoty 1800 bodov pri 100 % navýšení podľa § 10 ods. 4 Zákona č. 437/2004 Z. z. V znaleckom posudku č. 18/2017 znalca MUDr. Zuzany I., PhD. je celkový súčet uplatnených bodov týkajúci sa ľavej dolnej končatiny až 2250 bodov, a teda na základe predložených podkladov a v zmysle zdravotnej dokumentácie prináleží hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2460 bodov, pričom na základe predložených podkladov a zdravotnej dokumentácie je možné stav považovať k hodnoteniu za ustálený k mesiacu jún 2017.“

11. V uvedenom odpore uviedol, že vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaný popiera Sporný nárok, pretože ho žalovaný 2/ nemôže považovať za preukázaný na základe žalobcom predloženej zdravotnej dokumentácie. Zároveň uviedol, že zdravotný stav žalobkyne bol na účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia ustálený v mesiaci jún 2017 a preto žalovaný v 2 rade popiera sporný nárok aj z dôvodu premičania, ktoré podľa názoru žalovaného v 2 rade nastalo najneskôr dňa 01.07.2019, pričom Nárok bol uplatnený na súde až 27.12.2019, teda viac ako päť mesiacov po uplynutí premičacej doby.

12. V odpore žalovaný v 2 rade taktiež uviedol, že popiera žalobcom uplatnený úrok z omeškania. Žalovaný v 2 rade je názoru, že peňažná sankcia v podobe úroku z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 Zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) Zákona o PZP a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby žalovaný 2/ pod hrozbou tejto peňažnej sankcie nezostal nečinný a bola nútený oznámiť v zákonnej lehote poškodenému spôsob vybavenia ním uplatneného Nároku zo škodovej udalosti. Sankcia v podobe úroku z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bude v konečnom dôsledku o nároku žalobcu na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté, pričom relevantným nie je ako mal, prípadne mohol inak žalovaný v 2 rade poistnú udalosť vybaviť. Žalovaný v 2 rade má za to, že preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 11 ods. 6 Zákona o PZP, že sa nedostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, ktoré si voči nemu uplatňuje žalobca v tomto spore, nakoľko Nárok môže byť ustálený až právoplatným rozhodnutím konajúceho súdu a žalovaný 2/ sa môže dostať do omeškania až v prípade nevyplatenia priznaného nároku v súdom určenej lehote. Na podporenie správnosti svojho názoru žalovaný 2/ poukazuje na recentnú rozhodovaciu súdnu prax v tomto smere Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 ako aj na názor publikovaný v odbornej literatúre. Z uvedeného vyplýva, že praktický dôsledok tohto ustanovenia (§ 11 ods. 8 zákona o PZP) je taký, že poisťovňa je povinná zaplatiť poškodenému úroky z omeškania iba v prípade ak neskončí prešetrovanie poistnej udalosti do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o poistnej udalosti resp. ak v tejto lehote neoznámí dôvody, z ktorých nemohla v uvedenej lehote skončiť prešetrovanie poistnej udalosti alebo poistné plnenie znížila. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný v 2 rade žiadal aby miestne príslušný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. K uvedenému odporu žalovaný v 2 rade pripojil oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.12.2019 adresované žalobkyňi a právneho zástupcu žalobkyne, vyjadrenie žalovaného v 2 rade zo dňa 21.8.2019, odborné vyjadrenie znaleckej organizácie inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. Bratislava č. 412/2019 zo dňa 23.11.2019.

13. Proti uvedenému platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica podal odpor žalovaný v 1 rade, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.02.2020, v ktorom uviedol, že predžalobnú výzvu právneho zástupcu žalobkyne postúpil žalovanému v 2 rade, s ktorým mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. O tomto informoval právneho zástupcu žalobkyne doporučeným listom odoslaným 1.7.2019 pričom ďalšia komunikácia prebiehala medzi žalovaným v 1 a 2 rade a právnym zástupcom žalobkyne. Zároveň uviedol, že dňa 27.12.2019 mu bolo doručené zo strany žalovaného v 2 rade Oznámenie o poistnom

plnení poisťnej udalosti 8006280898, v ktorom bol informovaný o ukončení šetrenia poisťnej udalosti dňa 20.12.2019. Na základe tohto šetrenia bolo priznané žalobkyni poisťné plnenie vo výške 44 781,00€, ktoré bolo poukázané na účet právneho zástupcu žalobkyne pričom toto poisťné plnenie predstavuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa Odborného vyjadrenia č.412/2019 znaleckej organizácie Forensic.sk-Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., ktorá vyhodnotila bodové hodnotenia v Znaleckom posudku číslo 18/2017 Mudr. U. I. PhD. zo dňa 27.06.2017 za čiastočne preukázané. Uviedol, že v odbornom vyjadrení k položke č.310 znalci uvádzajú, že nárok nie je jednoznačne preukázaný doloženou zdravotnou dokumentáciou. K položke číslo 430a znalci upravili bodové hodnotenie v súlade so zákonom 437/2004 Z.z. na hodnotu 750 bodov. Položku číslo 302b nahradili znalci položkou 427 v celkovej hodnote 300 bodov a teda v súlade so zákonom 437/2004 Z.z. určili znalci celkové hodnotenie vo výške 1 2460 bodov. V súlade s § 9 ods.1 zákona 437/2004 Z.z. priznali hodnotu bodu v roku 2017, kedy bolo možné považovať stav poškodenej žalobkyne za ustálený. Zároveň uviedol, že vydanie platobného rozkazu považuje za neopodstatnené. K uvedenému odporu pripojil oznámenie o poisťnom plnení spolu s výpočtom výšky plnenia.

14. Právny zástupca žalobkyne podaním vo veci navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde pričom v uvedenom podaní uviedol, že žalobu ohľadne istiny 44.871,- eur berie späť a žiadal aby súd v tejto časti konanie zastavil s tým, že žiadal priznať náhradu trov konania keďže žalovaný v 2 rade zaviniť zastavenie konania. Zároveň uviedol, že žiada aby konajúci súd žalobe o zaplatenie istiny v sume 9.699,- eur vyhovel pričom požadoval úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.570,- eur od 10.10.2019 do 27.12.2019 a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.699,- eur od 28.12.2019 do zaplatenia. V uvedenom podaní spochybnil odborné vyjadrenie znaleckej organizácie Forensic.sk inštitútu Forenzných medicínskych expertíz s.r.o. keďže táto vypracovala za 327 kalendárnych dní/266 pracovných dní až 412 odborných vyjadrení a znaleckých posudkov, pričom mala na vypracovanie jedného úkonu menej ako jeden deň pričom aj v prípade ak zastrešujú viacero znalcov, tak napr. kompletne oboznámenie sa so zdravotnou dokumentáciou, vypracovanie objednaného úkonu a prípadne aj osobné vyšetrovanie (nevyhnutné pri niektorých úkonoch) nie je možné pri odbornej starostlivosti zvládnuť za 2-3dni. Na základe uvedeného sme toho názoru, že Forensic sa v nedostatočnej miere zaoberal predloženými dokumentami a na základe toho dospel k nesprávnym záverom. Považujeme za potrebné zdôrazniť aj to, že MUDr. Lukáš Hamerlik, ktorý je označený ako jeden z dvoch znalcov, ktorý mali vypracovať odborné vyjadrenie, toto nepodpisal (jeho podpis sa na ňom nenachádza). Uviedol, že žalobkyňa predložila Znalecký posudok č. 18/2017 zo dňa 27.06.2017 v ktorom ktorom znalkyňa MUDr. Zuzana Stanovičová, PhD. ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia Žalobkyne v rozsahu: 3.210,- bodov. Poukázal na ust. § 206 CSP a § 207 CSP. Uviedol, že znalkyňa MUDr. Zuzana I., PhD. ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia Žalobkyne v znaleckom posudku správne a je preto potrebné z neho vychádzať. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej právny zástupcom žalovaného v 2 rade, poukázal na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že k otázke premlčania škody na zdraví sa vyjadruje ÚS SR vo svojom náleze sp. zn. II. ÚS 537/2011-31, ktorým potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 12/2011 zo dňa 23.05.2011 v nasledovnom znení: „Nakoľko bol podľa názoru súdu zdravotný stav sťažovateľky preukázateľne ustálený najneskôr dňa 4.8.2006 (ku dňu právoplatnosti rozsudku Vojenského obvodového súdu v Prešove, ktorým bol vodič P. R. uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví), sťažovateľka si žalobou doručenou súdu dňa 15.12.2008 uplatnila svoje nároky na náhradu škody na zdraví až po márnom uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá jej uplynula dňa 4.8.2008. Skutočnosť, že sťažovateľka sa po prvý krát objektívne dozvedela o výške škody až z posudku o bolestnom a SSU vypracovanom ošetrojúcim lekárom MUDr. T. M., CSc. dňa 1.8.2008, nie je podľa súdu právne významná. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu...“ Zároveň poukázal na ust. § 444 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný v 1 rade bol uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví až rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/106/2016 zo dňa 15.05.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 27.11.2018, začala Žalobkyni plynúť subjektívna premlčacia lehota až dňa 27.11.2018 a nemohlo tak dôjsť k premlčaniu jej nároku. Až do právoplatnosti predmetného rozsudku Okresného súdu Komárno Žalobkyňa nemala vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Výsledkom trestného konania mohol byť aj taký, že Žalovaný v rade 1 nezodpovedá za vznik dopravnej nehody, v ktorej utrpela Žalobkyňa predmetné zranenia a v takom prípade by Žalovaný v rade 1 nebol pasívne vecne legítimovaný.

15. V uvedenom vyjadrení ďalej ohľadne požadovaných úrokov z omeškania poukázal na rozsudok KS v Žiline pod sp. zn. 28Sa/6/2018 zo dňa 04.09.2018 v ktorom krajský súd uviedol nasledovné: „12. Práve v takýchto skutkových prípadoch (rozdielny výsledok posúdenia a ohodnotenia zdravotného stavu v lekárskom posudku a v kontrole bodového hodnotenia vypracovaného posudkovým lekárom poisťovne) ide o dôvodnú pochybnosť o správnom hodnotení, či už bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia, v lekárskom posudku v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. a je potrebné vypracovať nezávislý znalecký posudok. Túto námietku teda súd vyhodnotil ako dôvodnú a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia tejto konkrétnej právnej otázky správny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní vzhľadom na spornosť zisteného skutkového stavu z dôvodu vzniku dôvodných pochybností o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v predloženej lekárskom posudku bude potrebné požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa zákona č. 382/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.“

16. Taktiež uviedol, že podľa § 7 ods. 6 Zákona č. 437/2004 Z.z. o vydanie znaleckého posudku možno požiadať len vtedy, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, pričom lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár, ktorým je podľa § 2 ods. 3 písm. d) ZoP lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví. Žalobkyňa ale Žalovanej v rade 2 nepredložila lekársky posudok ale predložila nezávislý ZP znalkyne MUDr. Zuzany I., PhD., pričom ZoP nepripúšťa, aby Žalovaná v rade 2 ako poskytovateľ náhrady požiadala o vypracovanie znaleckého posudku na znalecký posudok. Na základe uvedeného mal za to, že Žalovaný v rade 2 si v lehote 3 kalendárnych mesiacov nesplnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. a uviedol, že pre postup podľa § 7 ods. 6 Zákona č. 437/2004 Z.z. je zákonodarcom nevyhnutný vznik dôvodných pochybností o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia pričom poukázal na obsah vyjadrenia žalovaného v 2 rade zo dňa 21.8.2019, v ktorom sa uvádza, že „V priebehu šetrenia vykonaného poisťovňou došlo po posúdení predložených dokladov k pochybnostiam o správnosti bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ...“ a teda žalovaný v 2 rade uvádza, že došlo len k pochybnostiam a nie k dôvodným pochybnostiam o správnosti bodového ohodnotenia tak, ako to vyžaduje § 7 ods. 6 Zákona č. 437/2004 Z.z, pričom žalovaný v 2 rade vo svojom Vyjadrení zo dňa 21.08.2019, ani v inom podaní doposiaľ neuviedol, na základe čoho predmetné pochybnosti vznikli a na základe akých skutočností by tieto pochybnosti mali byť považované za dôvodné. Z uvedeného je zjavné, že žiadne dôvodné pochybnosti neexistovali a preto nebola oprávnenou na požiadanie o vypracovanie odborného vyjadrenia.

17. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalovaného v 2 rade podaním zo dňa 07.05.2020, v ktorom uviedol k vyjadreniu právneho zástupcu žalobkyne, ktorým spochybňuje odborné vyjadrenie znaleckej organizácie, že ide o nepodložené domnienky žalobkyne o zanedbaní odbornej starostlivosti znaleckej organizácie, ktorá ho vypracovala keďže žalobca nepredložil jediný dôkaz, z ktorého by plynulo, že by pri vypracovaní Odborného vyjadrenia zanedbala odbornú starostlivosť. Zároveň poukázal na to, že v mene znaleckej organizácie, ktorá Odborné vyjadrenie vypracovala, je oprávnený konať hociktorý z konateľov, ktorý je zároveň znalcom. Pokiaľ je žalovanému v 2 rade známe tak znalec, ako i MUDr. Lukáš H., nie je konateľom znaleckej organizácie, ktorá Odborné vyjadrenie vypracovala. Vzhľadom na tieto skutočnosti má žalovaný 2/ za to, že žalobcova námietka o chýbajúcom podpise jedného zo znalcov je nedôvodná.

18. V uvedenom vyjadrení zároveň uviedol, že sa nestotožňuje ani s námietkou žalobcu ohľadne rôznej dôkaznej sily predložených dôkazov, Znaleckého posudku a odborného vyjadrenia, keďže zo zákona nevyplýva žiadna predpísaná hierarchia dôkaznej sily žalobcom porovnávaných dôkazov. Keďže v oboch prípadoch tieto dôkazy vypracovali subjekty zapísané Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v zozname znalcov majú rovnakú dôkaznú silu, akurát si po ich preštudovaní možno urobiť obraz o ich presvedčivosti a logických argumentoch, ktorých hodnotenie podľa názoru žalovaného 2/ patrí do kompetencie súdu. Žalovaný z ohľadom na tieto skutočnosti popiera tvrdenie, že by mal Znalecký posudok vyššiu dôkaznú silu ako Odborné vyjadrenie. Zároveň uviedol, že je nesprávny záver žalobkyne, že subjektívna premlčacia lehota v súvislosti s možnosťou uplatniť nárok voči žalovaným začala žalobkyni plynúť až dňom 27.11.2018, kedy sa stal rozsudok o vine žalovaného 1/ právoplatný, pričom žalovaný 2/ je názoru, že voči žalovanému 1/ mohla žalobkyňa uplatniť svoj nárok už skôr, a to v trestnom konaní, ako to urobili Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa, a tiež mohla podať civilnú

žalobu voči žalovanému v 2 rade a ak tak žalobkyňa nepostupovala tak sa sama vystavila riziku, že dôjde k oslabeniu jej práva uplynutím subjektívnej premlčacej doby. zároveň uviedol, že citáciu z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 537/2011-31, tak túto žalovaný 2/ považuje za irelevantnú vo vzťahu k tomuto sporu, pretože je vytrhnutá z kontextu, keďže z nej nie je zrejmé, na základe čoho konajúci súd dospel k záveru o ustálení zdravotného stavu žalobkyne. Taktiež uviedol, že pre korektné posúdenie vznesenej námietky premlčania vo vzťahu k nároku na náhradu škody je dôležité ustáliť okamih, kedy sa žalobkyňa dozvedela o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z ustanovenia § 106 ods. 1 OZ je zrejmé, že sa jedná o kumulatívnu vedomosť, t.j., že poškodený sa musí dozvedieť tak o zodpovednom subjekte, ako aj o škode. Inak povedané, premlčacia lehota plynie od okamihu, kedy poškodený získa relevantnú vedomosť o oboch rozhodných skutočnostiach, resp. od momentu, kedy získa neskoršiu informáciu o jednom z dotknutých atribútov.

19. V uvedenom podaní uviedol, že určenie momentu, kedy sa žalobkyňa objektívne mohla dozvedieť o škode na zdraví spočívajúcej v nároku uplatňovanom v tomto spore, je významné z hľadiska zodpovedania otázky, kedy sa žalobca mohol o škode spočívajúcej v sťažení jeho spoločenského uplatnenia objektívne dozvedieť, závisí od stanoviska lekára, ktorý má na takýto úsudok odborné vedomosti, nakoľko ide o odbornú otázku (k tomu viď Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1089/2006, In: Nemcová, K., Vojtko, P. *Judikatura vo veciach náhrady škody*. Bratislava: IURA EDITION, spol. s r.o., 2011, s. 327). Z predloženého Odborného vyjadrenia zo strany žalovaného 2/ vyplýva, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu na účely bodového hodnotenia jeho sťaženia spoločenského uplatnenia došlo „k mesiacu jún 2017“. Na základe takejto úvahy žalovaný 2/ dospel k záveru, že najneskôr dňom 01.07.2017 začala plynúť premlčacia doba vo vzťahu k žalovanému nároku. Taktiež uviedol, že čo sa týka subjektu, ktorý zodpovedá za vznik škody, uviedol, že zo zákonnej úpravy neplynie, že by sa vyžadovala nespochybniteľná istota pri určení osoby zodpovednej za vznik škody a už vôbec nie je podmienkou presná znalosť miery účasti jednotlivých škodcov, ak poškodený môže vyvodiť, že škoda bola spôsobená niektorým či viacerými škodcami, ktorých totožnosť je mu známa. Uviedol, že je toho názoru, že o zodpovednom subjekte sa žalobca musel dozvedieť najneskôr v deň keď bol ako svedok vypočutý v počiatkovej fáze trestného konania, k čomu z vysokou mierou pravdepodobnosti došlo skôr ako k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu na účely vykonania bodového hodnotenia sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Poukázal na rozhodnutia publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 16/2014. V zmysle jeho právnej vety „sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Obč. zák.), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu (prípadne iného príslušného štátneho orgánu - pozn. odvolacieho súdu) vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti“. Navyše, existujú viaceré skutkové situácie, kedy ani neprichádza do úvahy vykonanie/vedenie trestného, eventuálne priestupkového konania. Je teda potrebné vychádzať z predpokladu, že od osoby, ktorá má vedomosť o vzniku škody, možno požadovať, aby nárok uplatnila na súde, len čo má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, na základe ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná (k tomu viď Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. septembra 2009, sp. zn. 25 Cdo 2891/2007, a tiež aj Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 30. júla 2008, sp. zn. 25 Cdo 615/2006, In: Horváth, E. *Judikatura vo veciach premlčania v súkromnom práve*. Bratislava: IURA EDITION, spol. s r.o., 2010, s.104, 107. V tejto súvislosti navrhol aby konajúci súd vyžiadal trestný spis sp. zn. 3T/106/2016 od Okresného súdu Komárno za účelom zistenia, kedy žalobkyňa získala vedomosť o zodpovednom subjekte. V uvedenom vyjadrení uviedol, že súhlasí s názorom žalobcu, o tom kedy možno požiadať o vydanie znaleckého posudku, ako to plynie z bodu (3) alinea (v) tohto vyjadrenia, pričom nerozumie, čo žalobkyňu bránilo predložiť žalovanému 2/ (príp. aj súdu) lekárske posudok od posudzujúceho lekára a namiesto neho predložila Znalecký posudok, ak nepreukázala, že u nej vznikli pochybnosti o správnom hodnotení jej sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, ktorý nepredložila. Napokon uviedol, že je celkom legitímne, aby prípade pochybností o nároku uplatnenom podľa ust. § 15 Zákona č. 381/2001 Z.z. v rámci procesu prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie, podľa ust. § 11 ods. 6 Zákona o č. 381/2001 Z.z., požiadal súdneho znalca o odborný názor vo vzťahu k uplatnenému nároku zo strany poškodeného, vrátane ním predložených podkladov, ktoré majú ním uplatnený nárok preukazovať. V predmetnom prípade išlo o stanovisko znaleckej organizácie vo forme Odborného vyjadrenia k podkladom predloženým zo strany žalobkyne (poškodeného), pričom jedným z týchto podkladov bol aj Znalecký posudok. Žalovaný 2/ preto považuje argumentáciu žalobcu o neprípustnosti preskúmania ním predložených

podkladov ohľadne preukazovania nároku za nedôvodnú, pričom navyše po preskúmaní podkladov predložených zo strany žalobcu je zrejme, že tieto nepreukázali nárok uplatnený žalobcom u žalovaného v 2 rade v požadovanom rozsahu. Uviedol, že Znalecký posudok je v časti namietanej žalovaným 2/ nepreskúmateľný, nepresvedčivý a zrejme aj priečiaci sa zákonu, ak nerešpektuje zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa ust. § 10 zákona č. 437/2004 Z. z., k čomu možno dospieť po preštudovaní Odborného vyjadrenia.

18. Vo veci sa vyjadril žalovaný v 1. rade podaním zo dňa 10.05.2020, v ktorom uviedol, že sa pripája k argumentácii žalovaného v 2 rade o tom, že nárok žalobkyne nemožno považovať za preukázaný a tiež k vznesenej námietke premlčania. Žiadal aby sa súd vysporiadal s námietkou premlčania ako i s argumentáciou o nepreukázaní žalovaného nároku.

19. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 26.05.2020 právny zástupca žalobkyne, v ktorom uviedol, že žalobkyňa sa o tom, kto za škodu zodpovedá preukázateľne dozvedela až na základe Rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/106/2016 zo dňa 15.05.2018 (právoplatným a vykonateľným dňa 27.11.2018) (ďalej aj ako „Rozsudok OS“), pričom uviedol, že žalovaný v rade 1 pred súdom prvého stupňa ako aj súdom druhého stupňa po celý čas popieral svoju vinu a poukázal na to, že znalec z odboru cestná doprava Ing. Kamil Q.-D. v svojom znaleckom posudku uviedol: „Vodič W. K. na situáciu reagoval spôsobom, ktorý mu nemožno vyčítať, keď sa snažil zabrániť kolízii únikom do voľného priestoru - do protismeru.“ (str. 4. Rozsudku OS), pričom znalecká organizácia EXPET GROUP, k.s. vo svojom znaleckom posudku riešila 2 situácie, a uviedla: „Technickou príčinou dopravnej nehody v prípade varianty a/ bola nesprávna technika jazdy vodiča Ing. N. T., teda že jazdil čiastočne v protismernom pruhu.“ (str. 5. Rozsudku OS). Ďalej uviedol, že po vyhlásení Rozsudku žalovaný v rade 1 tento odvolaním napadol vo vzťahu ku všetkým jeho výrokom, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, čo vyplýva aj z Uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/87/2018 zo dňa 27.11.2018 (ďalej aj ako „Uznesenie KS“) (str. 2 Uznesenia KS). Žalovaný v rade 1 popieral svoje zavinenie v celom rozsahu a odvolaciemu súdu doložil aj Doplnok č. 1 k ZP č. 06/2015, ktorý bol v jeho prospech. Žalovaný v rade 1 taktiež popieral svoju vinu aj na verejnom zasadnutí na odvolacom súde (str. 3 Uznesenia KS). V prípade, ak by Žalovaný v rad 1 buď hneď na začiatku trestného konania priznal svoju vinu, resp. v súdnom konaní urobil vyhlásenie o vine, tak v takomto prípade by sa Žalobkyňa preukázateľným spôsobom dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá v zmysle § 106 ods. 1. OZ a v tom momente by jej začala plynúť premlčacia doba, čo ale nie je tento prípad. Žalovaný v rade 1 práve naopak až do posledného okamihu popieral skutočnosť, že jeho konaním bola spôsobená dopravná nehoda, na základe ktorej bola Žalobkyňa spôsobená škoda na zdraví, ktorej náhrada je predmetom tohto konania. Žalovaný v rade 1 bol taktiež do poslednej chvíle aktívnym a v konaniach na súdoch oboch stupňov predkladal dôkazy o jeho nevine. Zdôrazňujeme, že na odpovedi na otázku, kým bola dopravná nehoda spôsobená, resp. kto je za túto zodpovedný, sa nevedeli zhodnúť ani v trestnom konaní ustanovení znalci a znalecká organizácia. V prípade, ak na otázku vzniku dopravnej nehody neboli ani títo ako odborne spôsobilé osoby schopní dať jednoznačnú odpoveď, nie je zrejme, odkiaľ mohla mať uvedenú vedomosť Žalobkyňa ako neznalec. V uvedenej súvislosti dávame do pozornosti aj Žalovaným v rade 2 poukázaný Rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 82/2009 zo dňa 28.05.2009 publikovaný pod č. 16/2014, v ktorom NS SR uviedol nasledovný všeobecne aplikovateľný právny názor: „Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o tomto prvku (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o ňom).“

20. V uvedenom podaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa až do nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti Rozsudku OS nemala vedomosť, či za škodu a spôsobené zranenia zodpovedá Žalovaný v rade 1, alebo Ing. N. Tličina ako vodič motorového vozidla, v ktorom sa viedla Žalobkyňa, alebo tretia osoba, resp. nepredpokladateľná technická porucha na jednom z OMV. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa až do nadobudnutia právoplatnosti Rozsudku OS nezačala plynúť ani subjektívna premlčacia lehota podľa § 106 ods. 1 OZ, keďže preukázateľne o uvedenom závere nemala žiadnu vedomosť. Žalobkyňa až do zaslania predžalobnej výzvy v tomto konaní žalovanému v rade 1 počas trestného konania neadresovala žiadnu výzvu na úhradu spôsobenej škody (na rozdiel od konaní popísaných vo vyššie citovaných Rozsudkoch NS ČR), pričom v prípade, ak by Žalobkyňa mala vedomosť o tom, že za spôsobenú dopravnú nehodu zodpovedá Žalovaný v rade 1, nepochybne by si predmetný nárok uplatnený v tomto konaní uplatnila voči Žalovanému v rade 1 už skôr. Aj na základe uvedeného sme toho názoru, že pri posudzovaní otázky, kedy sa Žalobkyňa dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti Žalobkyne a nestačí len možnosť

alebo domnienka dozvedieť sa o ňom. Výsledok trestného konania mohol byť totiž aj taký, že Žalovaný v rade 1 nezodpovedá za vznik dopravnej nehody, v ktorej utrpela Žalobkyňa predmetné zranenia a v takom prípade by Žalovaný v rade 1 nebol pasívne vecne legitimovaný. Žiadal preto aby súd žalobe vyhovel.

21. Vo veci sa podaním zo dňa 14.07.2020 vyjadril právny zástupca žalovaného v 2. rade, ktorý uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a žiadal aby súd žalobu zamietol. Vo veci sa podaním zo dňa 07.08.2020 vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 10.05.2020.

22. Na pojednávaní dňa 08.09.2020 zástupca právneho zástupcu žalobkyne uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby ako i písomných podaní. Uviedol, že ohľadne uvedenej dopravnej nehody polícia konala ex offo pričom žalovaný v 1. rade sa k svojej zodpovednosti za skutok za ktorý bol neskôr odsúdený nepriznával, aktívne bojoval v trestnom konaní a snažil sa preukázať svoju nevinu a proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie a to aj čo do výroku o vine pričom do toho času nikto nevedel ako konanie dopadne, pričom žalobkyňa nevedela ako konanie dopadne. Poukázal na to, že motorové vozidlo, v ktorom sa viezla žalobkyňa, viedol pán T., pričom odvolací súd mohol uviesť, že zodpovedný nie je žalovaný v 1. rade ale zodpovednosť má druhý šofér. Zároveň tiež odvolací súd mohol konštatovať existenciu technickej závady na motorovom vozidle, prípadne na vozovke ale toto žalobkyňa nevedela a o tom kto zodpovedá za skutok sa dozvedela až z rozhodnutia krajského súdu. Iná situácia by bola ak by sa žalovaný v 1. rade priznal k predmetnému skutku. Preto mal za to, že predmetná žaloba nie je podaná po lehote. Zároveň uviedol, že žalobkyňa si dala vypracovať vlastný znalecký posudok, čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia.

23. Na uvedenom pojednávaní právni zástupcovia žalobkyne a žalovaného v 2. rade uviedli, že nevedia presne určiť kedy poisťné plnenie zo strany žalovaného v 2. rade zo dňa 27.12.2019 bolo poskytnuté žalobkyňi.

24. Na uvedenom pojednávaní žalobkyňa uviedla, že o tom, kto sedel vo vozidle s ktorým došlo k zrážke a v dôsledku ktorej utrpela škodu na zdraví, sa dozvedela až koncom roku 2014, z obvinenia, ktoré jej bolo doručené od polície z Komárna.

25. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že ak by lehota mala plynúť od času kedy sa žalobkyňa dozvedela o vodičovi protiídúceho vozidla, s ktorým došlo k zrážke tak by musela podať žalobu, následne by musel požiadať o prerušenie, musel by zaplatiť poplatky a tiež zastupujúceho advokáta, pričom nevie ako rozhodne súd o zodpovednosti za dopravnú nehodu, ktorého skutkovou časťou je súd v civilnom konaní viazaný. Ak by súd oslobodil žalovanú v 1. rade musela by žalovať vodiča, s ktorým sa viezla a čakalo by sa kto by bol za nehodu vinný a ak by vznesla žalobu voči vodičovi s ktorým sa viezla ten by sa mohol pýtať kedy sa dozvedela o tom, že viedol predmetné vozidlo. Tým vzniká paradox dvoch potenciálnych vinníkov dopravnej nehody.

Žalobkyňa uviedla, že o tom v ktorej poisťovni je žalovaný v 1. rade poistený sa dozvedela až po rozsudku, ktorý bol vyhlásený na Krajskom súde v Nitre.

26. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že v mene žalovaného v 1. rade sa ospravedlňuje za nedbanlivostné konanie, v dôsledku ktorého žalobkyňa utrpela zranenia, v dôsledku ktorého sa domáha náhrady škody. Uviedol, že premičacia lehota plynie od momentu nadobudnutia vedomosti o poisťnej udalosti a o tom, kto túto nehodu spôsobil pričom poukázal v tomto kontexte na časové súvislosti a obsah trestnoprávneho spisu. Uviedol, že vznáša námietku premičania uplatneného nároku a nesúhlasí s požadovanou čiastkou uplatnenou ako náhrada škody v zostatku rozdielu uplatneného nároku teda 54.517,- eur a už uhradeného nároku 44.871,- eur teda rozdielu zostatku 9.699,- eur. Uviedol, že z odborného vyjadrenia č. 412/2019 je zrejmé z akých dôvodov nie je možné akceptovať náhradu škody v hodnote 750 bodov pričom plnenie bolo poskytnuté žalobkyňi v celej zákonne nárokovateľnej výške. Uviedol, že nároky poškodenej boli uhradené. Zároveň uviedol, že žalobkyňa sa o škode a kto za ňu zodpovedá dozvedela z trestného spisu koncom roku 2014, po vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku, pričom žalobkyňa si v konaní neuplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní, tento nárok na náhradu škody si uplatnila len Všeobecná zdravotná poisťovňa.

27. Na uvedenom pojednávaní žalovaný v 1. rade uviedol, že sa taktiež ospravedľuje žalobkyni za to čo sa stalo a uviedol, že mu je ľúto že spôsobil škodu na zdraví žalobkyni. Uviedol, že sa pridrižiava toho čo uviedol jeho právny zástupca ako i čo uviedol žalovaný v 2. rade. Uviedol, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že žalovaný v 1. rade by mal byť zodpovedný za spôsobenú dopravnú nehodu najneskôr vtedy keď dostala predvolanie aby bola vypočutá ako svedkyňa v trestnom konaní.

28. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného v 2. rade uviedol, že sa pridrižiava všetkých doterajších vyjadrení. Žiadal žalobu zamietnuť, keďže žaloba je nedôvodná. Uviedol, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, kto za škodu na jej zdraví zodpovedá, už v prípravnom konaní a uviedol, že o vedomosti o zodpovednom subjekte zo strany žalobkyne s vysokou mierou pravdepodobnosti došlo skôr ako k ustáleniu jej zdravotného stavu.

29. Konajúci súd vzhľadom na požiadavku právneho zástupcu žalovaného v 2 rade uvedenú v podaní zo dňa 07.05.2020 požiadala Okresný súd Komárno o zaslanie spisu č. 3T/106/2016 na oboznámenie sa s jeho obsahom, pričom tento bol konajúcemu súdu zaslaný a súd vyzval preto právnych zástupcov strán aby sa s týmto spisom oboznámili.

30. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalobkyne podaním zo dňa 09.09.2020, v ktorom poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR so sp. zn. 2 M Cdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (ďalej aj ako „Rozsudok“) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 12 C 74/2005-334 zo dňa 11.03.2011 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Co 275/2011 zo dňa 24.05.2012, a to v nasledovnom znení: „Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 11. marca 2011 č. k. 12 C 74/2005-334 (druhým v poradí) zaviazal odporkyňu 1/ zaplatiť navrhovateľovi 140 998,31 € a trovy konania v sume 15 524,83 € k rukám JUDr. E. B., všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh voči odporkyňi 1/ zamietol. Návrh voči odporcovi 2/ zamietol. ... Súd prvého stupňa 2 2 M Cdo 9/2013 sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania, vznesenou odporcom 2/ a dospel k záveru, že je dôvodná.“ (str. 1 Rozsudku). V uvedenom rozsudku sa uvádza: „Pojem "kedy sa poškodený dozvie o škode" neznamená, možnosť takejto vedomosti, ale vyžaduje sa preukázaná vedomosť. Za takto preukázanú vedomosť súd považoval vyčíslenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré bolo po prvýkrát vyčíslené posudkom o bolestnom MUDr. J. K. a MUDr. K. O. 31. mája 2004. O tom, kto za škodu zodpovedá sa navrhovateľ dozvedel 26. novembra 2003, kedy bol odporca 2/ rozsudkom prvoinštančného súdu v Savare č. M 1238/03 uznaný vinným, že pri šoférovaní vozidla 14. júla 2002 zapríčinil navrhovateľovi zranenia na celom tele, pod vplyvom alkoholu, najneskôr však 6. decembra 2004, kedy podal na súde (správne vypracoval) svoj pôvodný návrh. Keď navrhovateľ uplatnil svoj nárok na náhradu škody na zdraví na súde voči odporcovi 2/ 7. novembra 2008 (č. I. 161), urobil tak po uplynutí zákonnej dvojiročnej premlčacej lehoty. Súd prvého stupňa preto návrh voči odporcovi 2/ zamietol. V odôvodnení ďalej uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 11. marca 2005 domáhal voči odporkyňi 1/ zaplata 7 575 000 Sk s 10 % úrokom z omeškania ročne od 4. dňa po právoplatnosti rozsudku do zaplata, z titulu mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť a sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že 14. júla 2002 pri dopravnej nehode v M., na ceste č. R., ktorú zavinil vodič osobného motorového vozidla zn. Š. E.. č. B., Š. Š., utrpel mnohopočetné zranenia celého tela s trvalými následkami.“ (str. 2 Rozsudku).

31. Ďalej citoval uvedený rozsudok, v ktorom sa uvádza: „V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa (priamy nárok), pričom sa na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 PZP). Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Navrhovateľ mal preto v súdnej veci možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody buď od odporkyne 1/, od odporcu 2/ alebo od oboch naraz, pričom začatie plynutia premlčacej doby sa u odporcov posudzuje

osobitne. Tvrdenie generálneho prokurátora, že včasným uplatnením nároku u poisťovateľa je nárok včas uplatnený aj proti odporcovi 2/ ako škodcovi, nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení, naopak je v rozpore s ustanovením § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré umožňuje poškodenému pri uplatnení si náhrady škody žalovať poisťovateľa alebo/aj škodcu. Skutočnosť, že navrhovateľ si neuplatnil svoj nárok na náhradu škody proti škodcovi včas má za následok, že jeho nárok je voči nemu premlčaný. Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto aj z tohto dôvodu namieta nesprávne právne posúdenie súdmi nižšieho stupňa neopodstatnene.“ (str. 22 a 23 Rozsudku).

32. V uvedenom vyjadrení uviedol, že spor, ku ktorému NS SR vo svojom Rozsudku zaujal citovaný právny názor spočíval na tom skutkovom a právnom základe, že odporca /2 (škodca) pri dopravnej nehode zo dňa 14.07.2002 spôsobil navrhovateľovi (poškodený) mnohopočetné zranenia s trvalými následkami. O tom, kto za škodu zodpovedá sa navrhovateľ (poškodený) dozvedel až dňa 26.11.2003, kedy bol odporca 2/ (škodca) rozsudkom prvoinštančného súdu uznaný vinným. Následne dňa 11.03.2005 podal navrhovateľ (poškodený) návrh na náhradu škody na zdraví voči odporcovi 1/, ktorým bol poisťovateľ odporcu 2/. Navrhovateľ svoj návrh rozšíril aj o odporcu 2/ až dňa 07.11.2008. Na základe uvedeného, t. j. keďže návrh voči poisťovateľovi bol podaný v subjektívnej premlčacej lehote 2r. od okamihu, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá (z odsudzujúceho rozsudku), súdy všetkých inštancií a aj NS SR ustálili, že návrh bol vo vzťahu k poisťovateľovi podaný včas. Keďže ale navrhovateľ podal návrh na náhradu škody voči odporcovi 1/ ako škodcovi až v r. 2008, došlo vo vzťahu k tomuto nároku k premlčaniu. Uviedol, že o tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobkyňa dozvedela až dňa 15.05.2018, kedy bol Žalovaný v rade 1 (škodca) rozsudkom OS Komárno uznaný vinným. Zároveň uviedol, že žalobkyňa následne dňa 27.06.2019 zaslala Žalovanému v rade 1 predžalobnú výzvu, na ktorú tento reagoval tak, že Žalobkyni oznámil vo svojom podaní zo dňa 01.07.2019, že jej predžalobnú výzvu postúpil svojej poisťovni, teda Žalovanému v rade 2. Skutočnosť, že poisťovateľom Žalovaného v rade 1 je Žalovaný v rade 2 sa totiž Žalobkyňa nemohla dozvedieť ani z rozhodnutia súdu prvého stupňa ani z rozhodnutia súdu druhého stupňa (v trestnom konaní), nakoľko v týchto sa Žalovaný v rade 2 vôbec neuvádza. Z uvedeného je zrejmé, že až z uvedeného podania Žalovaného v rade 1 sa Žalobkyni dozvedela, že poisťovateľom Žalovaného v rade 1 je Žalovaný v rade 2. Preto mal za to, že subjektívna premlčacia lehota začala Žalobkyni plynúť vo vzťahu k Žalovanému v rade 1 dňa 15.05.2018, a vo vzťahu k Žalovanému v rade 2 dňa 01.07.2019, t. j. ku každému z nich osobitne. Zároveň uviedol, že podľa uvedeného rozsudku NS SR, v povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa (priamy nárok), pričom sa na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Žalobkyňa preto mala možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody buď od Žalovaného v rade 1, od Žalovaného v rade 2 alebo od oboch naraz, pričom začatie plynutia premlčacej doby sa u Žalovaných posudzuje osobitne. Ako pritom opätovne vyplýva z Rozsudku NS SR, ak dôjde k premlčaniu a namietnutiu premlčania vo vzťahu ku škodcovi, alebo poisťovateľovi, poškodený je oprávnený sa domáhať splnenia svojho práva vo vzťahu k tomu subjektu (škodca, poisťovateľ), ku ktorému nedošlo k premlčaniu, resp. toto nebolo namietnuté.

33. Na pojednávaní dňa 20.10.2020 súd skonštatoval, že žiadna zo strán nebola nahliadnuť do pripojeného spisu Okresného súdu Komárno č. 3T/106/2016, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis č. ČVS: V.-XXX/X-VYS-KN-XXXX. Súd skonštatoval, že vo vyšetrovacom spise na čl. 2 spisu je uznesenie o začatí trestného stíhania voči žalovanému v 1. rade, na čl. 4 je uznesenie o stíhaní žalovaného v 1. rade zo dňa 3.12.2014, ktoré bolo doručené žalobkyni 31.12.2014. V uvedenom uznesení sa konštatuje, že dopravnú nehodu dňa 18.9.2014 spôsobil žalovaný v 1. rade. Sú má zo spisu Okresného súdu Komárno č. XT/XXX/XXXX za preukázané, že žalobkyňa si v trestnom konaní podaním doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 22.3.2017 uplatnila nárok na náhradu škody.

34. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že vyšetrovací spis bol vyžiadaný dôvodne na návrh žalovaných v 1. a 2. rade z dôvodu aby bolo možné preukázať z jeho obsahu plynutie subjektívnej lehoty a teda aj dôvodnosť námietky premlčania. Žiadal aby súd oboznámil z vyšetrovacieho spisu začiatok plynutia subjektívnej lehoty, kde je informácia o dátume vznesenia obvinenia resp. minimálne informácia o prvom výsluchu žalobkyne v procesnom postavení po vznesení obvinenia. Uviedol, že žaloba mohla byť uplatnená k mesiacu jún 2017 teda k tej právnej skutočnosti, na

ktorú sa vykonaním tohto dôkazu odvoláva. Žiadal akceptovať námietku premlčania a žalobu zamietnuť. Uviedol, že sa stotožňuje so závermi znaleckej inštitúcie obsiahnutý v odbornom posudku č. 412/2019 kde je precízne odôvodnené z akého dôvodu nie je možné akceptovať nárok na peňažné plnenie zo zvyšných 750 bodov titulom sťaženia spoločenského uplatnenia.

35. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že trvá na doterajšej argumentácii vyjadrenej v písomných a ústnych vyjadreniach, pripojil sa k argumentácii žalovaného v 1. rade.

36. Konajúci súd na uvedenom pojednávaní skonštatoval, že uznesenie OR PZ v Komárne odbor kriminálnej polície č. ČVS: V.-XXX/X-VYS-KN-XXXX SL zo dňa 3.12.2014 bolo doručené dňa 31.12.2014 žalobkyni, pričom z obsahu uvedeného uznesenia je zrejmé, že žalovaný v 1. rade spôsobil dopravnú nehodu dňa 18.09.2014 o 17:45 hod. v okrese Komárno na ceste č. II/509 v smere od mesta Nové Zámky na mesto Štúrovo, keďže sa v uvedenom uznesení uvádza, že na toto tvrdenie je dostatočne odôvodnený záver.

37. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobkyne uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sa vydáva len za situácie, že je dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. V tomto uznesení nemôže byť konštatovaná vina, nakoľko by došlo k porušeniu prezumpcie neviny. Preto aj moja klientka mohla mať len dôvodné podozrenie o páchatelovi predmetného skutku, ale o vine musí rozhodnúť vždy len súd a nie vyšetrovateľ a preto žiadal aby bolo v tomto duchu aj pristupované k hodnoteniu predmetného dôkazu a nebola mu vkladaná právna sila, ktorú nemôže mať a ktorú mu zákon neukladá. Ďalej uviedol, že žalovaný v 2 rade sa bráni odborným vyjadrením zo dňa 23.11.2019 avšak odborné vyjadrenie je nižšej komplexnosti nižšej podrobnosti ako samotný znalecký posudok, ktorý pokladá za dôkaz vyššej právnej sily. K začiatku plynúť lehota premlčania vo vzťahu ku páchatelovi trestného činu uviedol, že samotné uznesenie o vznesení obvinenia zakladá len dôvodnosť podozrenia, že osoba sa tohto skutku naozaj dopustila. V prípade, ak absentuje priznanie páchatela, poškodený nemôže jednoznačne vedieť či osoba obvinená prípadne obžalovaná predmetný skutok skutočne spáchala. Ak sa páchatel nepriznáva, meritórne rozhodnutie vo veci môže urobiť len krajský súd. Iná situácia by nastala, ak by sa páchatel ku skutku priznal. Čo sa týka žalovaného v 2 rade, tu je situácia iná a poukázal na to, že Najvyšší súd zaujal stanovisko podľa ktorého lehota poisťovni plynie nezávisle od lehoty páchatela. Žalobkyňa sa k skutočnosti, kto je poisťovňou a že vozidlo žalovaného v 1 rade bolo riadne poistené dozvedela až na základe vyjadrenia žalovaného v 1 rade. Táto skutočnosť sa neuvádza ani v uznesení o vznesení obvinenia, ani v rozsudku súdu prvého stupňa, ani druhého stupňa. Uviedol, že ak je niekto poškodený trestným činom, má sa na neho hľadieť ako na poškodeného, nie ako na páchatela a preto osoba, ktorej bolo dopravnou nehodou spôsobené také zranenie, ktoré jej zanechalo trvalé následky, ktoré si ponese do konca života, by mala mať také práva a súdny prístup k výkonu spravodlivosti by mal predstavovať taký postup aby sa necítila poškodenou dvakrát, raz v trestnom konaní, druhýkrát v civilnom konaní kde si nárokuje to o čo prišla trestným činom. Zároveň poukázal na podanie doručené Okresnému súdu Banská Bystrica na čl. 101 spisu, ktorým zoberal žalobu o zaplatenie istiny 44.871,- eur späť a ktorým žiadal konanie v tejto časti zastaviť s tým, že požaduje zaplatenie istiny 9.699,- eur, úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.570,- eur od 10.10.2019 do 27.12.2019 a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.699,- eur od 28.12.2019 do zaplatenia.

38. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných a ústnych prednesov, opätovne žiada aby súd žalobu zamietol s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania. Poukazuje na odborné vyjadrenie, ktoré predložil žalovaný v 2 rade, nemá o nič menšiu právnu silu ako Znalecký posudok predložený žalobkyňou a poukazuje na to, že v zmysle odborného vyjadrenia žalobkyni nenáleží sťaženie spoločenského uplatnenia za 750 bodov tak ako to vyplýva z dôvodov uvedených v odbornom vyjadrení predloženom žalovaným v 2. rade.

39. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že z mailovej komunikácie zo dňa 10.09.2020 je zrejmé, že žalobkyňa prijala plnenie od poisťovne dňa 27.12.2019 o 10:34 hod., pričom žalobkyňa podala žalobu v ten istý deň o 11:28 hod. Poukázal na všetky doterajšie vyjadrenia spochybňujúce nárok žalobkyne, námietku premlčania ako aj námietku jednotlivých položiek sťaženia spoločenského uplatnenia. Zároveň uviedol, že opomenul uviesť, že pokiaľ právny zástupca žalobkyne poukazoval na odlišnosť v posudzovaní plynutia premlčania vo vzťahu k vedomosti o tom, u koho má

žalovaný v 1. rade povinné zákonné poistenie tak nesúhlasil s jeho právnym názorom, poukázal na ust. § 15 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z.

40. Podľa § 420 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú, podľa tohto zákona nezodpovedajú. Ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže že škodu nezavinil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 odsek 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených.

Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie uvedená fyzická a právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 797 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten na ktorého majetok, život alebo zdravie alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje / poistený /. Právo na plnenie vznikne, ak nastala skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinností poistiteľa plniť / poistná udalosť /.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistná zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa osobitného predpisu) obsahuje aj údaje o motorovom vozidle zapísané v osvedčení o evidencii vozidla podľa osobitného predpisu alebo údaje zapísané v technickom osvedčení vozidla pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel, alebo v obdobnom preukaze. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky. Všeobecné poistné podmienky musia obsahovať najmenej podmienky podľa § 4, 5, 7 až 12 a § 15.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z., ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok obsahuje a) meno, priezvisko, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a povolanie poškodeného, b) dátum vzniku poškodenia na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, dátum priznania choroby z povolania, c) miesto, kde vzniklo poškodenie na zdraví, d) čísla položiek, podľa ktorých sa hodnotila bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, e) určenie diagnózy, f) hodnotenie v bodoch a zdôvodnenie, g) celkový počet bodov.

Podľa § 8 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z., z lekárskeho posudku musí byť zrejmé, na základe akých skutočností posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu bodov. (3) Lekársky posudok sa vydáva písomne. Poškodenému sa doručí jedno vyhotovenie lekárskeho posudku aj v prípadoch, ak o lekársky posudok požiadala iná oprávnená osoba podľa § 7 ods. 4. Jedno vyhotovenie lekárskeho posudku sa doručí aj lekárovi, s ktorým má poškodený uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. (4) Lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

Podľa § 106 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. To neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu, na základe vyjadrení strán, na základe listín založených v spise, na základe spisu Okresného súdu Komárno č. 3T/106/2016 a na základe uvedených zákonných ustanovení súd zistil, že žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa sa žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.12.2019 domáhala náhrady škody, t.j. sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 54.570,- eur, pričom požadovala príslušenstvo pohľadávky, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54.570,- eur od 10.10.2019 do zaplatenia. Svoj nárok odôvodnila s poukazom

na znalecký posudok znalkyne MUDr. Zuzany I., N.. č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V žalobe poukázala na rozsudok Okresného súdu Komárno č. XT/XXX/XXXX z ktorého mal súd za preukázané, že dopravnú nehodu dňa 18.09.2014 zavinil žalovaný v 1. rade, a preto ho Okresný súd Komárno uznal vinným za prečin ublíženia na zdraví a odsúdil ho na trest odňatia slobody s trvaním 1 rok s podmieneným odkladom. Zároveň uvedeným rozsudkom súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava náhradu škody v sume 15.134,78 eur a Sociálnej poisťovni Bratislava náhradu škody v sume 4.495,20 eur. Uvedený rozsudok odvolaním napadol žalovaný v 1. rade a odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. XTo/XX/XXXX-XXX zo dňa 27.11.2018 odvolanie žalovaného v 1. rade zamietol, pričom toto uznesenie a tiež rozsudok Okresného súdu Komárno nadobudli právoplatnosť dňa 27.11.2018.

42. Žalobkyňa v žalobe neuviedla kedy sa dozvedela o škode a kto za ňu zodpovedá, pričom právny zástupca žalobkyne až v podaní, ktorým reagoval na odpor žalovaného v 2. rade proti platobného rozkazu uviedol, že žalovaná sa dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá až z rozsudku Okresného súdu Komárno č. 3T/106/2016 zo dňa 15.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27.11.2018, a teda až týmto dňom začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, keďže do právoplatnosti uvedeného rozsudku žalobkyňa nemala vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Zo spisu Okresného súdu Komárno č. 3T/106/2016, ktorého súčasťou je vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne č. ČVS: V.-XXX/X-VYS-KN-XXXX mal súd za preukázané, že žalobkyňi bolo uznesenie o stíhaní žalovaného v 1 rade zo dňa 03.12.2014 doručené dňa 31.12.2014. V tomto uznesení sa konštatuje, že dopravnú nehodu dňa 18.9.2014 zavinil žalovaný v 1. rade (čl. 4).

43. V priebehu konania právny zástupca žalobkyne podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v marci 2020 zobral žalobu späť ohľadne istiny v sume 44.871,- eur, keďže žalovaný v 2. rade zaplatil žalobkyňi sumu 44.871,- eur a to dňa 27.12.2019. Z odborného vyjadrenia č. 412/2019 zo dňa 23.11.2019 znaleckej organizácie Inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. Bratislava, ktorý predložil žalovaný v 2. rade mal súd za preukázané, že boli potvrdené všetky uplatnené položky sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne uvedené v znaleckom posudku MUDr. Zuzany I., PhD. okrem položiek 310, 430a a 302b, a teda žalobkyňi náleží hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2460 bodov. Z uvedeného znaleckého posudku je tiež zrejмый záver, že je možné stav považovať k hodnoteniu za ustálený k mesiacu jún 2017.

44. Súd konanie o zaplatenie sumy 44871,- eur zastavil s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP, keďže žalobca zobral žalobu o zaplatenie sumy 44.871,- eur späť podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica a žalovaní v 1. a 2. rade nevyjadrili svoj nesúhlas s uvedeným späťvzatím žaloby.

45. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol z dôvodu, že žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania uvedeného nároku a súd na túto námietku zo zákona prihliadal podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže mal za to, že nárok žalobkyne je premlčaný. Súd pritom vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa sa o škode a kto za ňu zodpovedá dozvedela najneskôr do 01.07.2017, keďže o tom, že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade sa dozvedela 31.12.2014 z uznesenia ORPZ v Komárne zo dňa 03.12.2014, ktoré jej bolo doručené 31.12.2014 pričom o výške škody sa dozvedela v júni 2017 zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Zuzany I., PhD, pričom z uvedeného znaleckého posudku nie je zrejмый, z akého dôvodu znalkyňa uviedla, že zdravotný stav žalobkyne možno považovať za ustálený v júni 2017 keď z ust. § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. vyplýva, že lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený, pričom ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Nie je preto zrejмый, prečo znalkyňa uviedla, že až v júni 2017 bolo možné považovať zdravotný stav žalobkyne za ustálený. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v priebehu celého konania a ani pred podaním žaloby nepožiadala podľa § 7 ods. 3 zákona čl. 437/2004 Z.z. o vydanie lekárskeho posudku. S prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia konajúci súd mal za to, že žalobkyňa sa o výške škody mohla a mala dozvedieť skôr ako zo znaleckého posudku MUDr. Zuzany I., pričom o vyhotovenie tohto znaleckého posudku požiadala až 18.05.2017 pričom podľa vyššie uvedeného ustanovenia žalobkyňa mohla požiadať o vydanie lekárskeho posudku už v októbri 2015, t.j. rok po poškodení zdravia. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa o škode a kto za ňu zodpovedá mohla dozvedieť už v októbri 2015. Súd však s prihliadnutím na obranu žalovaného v 2 rade mal za to, že dvojročná subjektívna lehota začala plynúť od 01.07.2017 a teda uplynula dňa 01.07.2019, avšak žaloba bola podaná 27.12.2019. Konajúci súd mal za to, že žalobu voči žalovanému v 1 rade bolo potrebné

zamietnuť aj z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala výšku škody, keďže sťaženie spoločenského uplatnenia nepreukázala lekárske posudkom podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. Konajúci súd má za to, že znalecký posudok, ktorý žalobkyňa predložila, nemožno považovať za ekvivalent lekárskeho posudku a uvedený zákon jednoznačne uvádza, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby voči žalovanému v 1. rade je skutočnosť, že v danom prípade žalovaný v 1. rade nie je pasívne legitimovaný v spore, keďže v danom prípade žalobkyňa má právo na plnenie voči žalovanému v 2. rade, tak ako to vyplýva z ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže z týchto ustanovení vyplýva, že právo na náhradu škody uhrádza za poisteného poisťovňa, s ktorou má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Konajúci súd má za to, že v danom prípade je potrebné rozlišovať medzi zodpovednosťou za škodu a právom na plnenie, keďže žalovaný v 1. rade mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným v 2. rade, a teda právo na plnenie ohľadne náhrady škody mala žalobkyňa len voči žalovanému v 2. rade. Súd preto z týchto dôvodov žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol.

46. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol z dôvodu, že súd nárok žalobkyne na náhradu škody t.j. náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia považoval voči žalovanému v 2. rade za premlčaný ako u žalovaného v 1. rade, keďže žalobkyňa sa o škodu a kto za ňu zodpovedá dozvedela najneskôr 01.07.2017 avšak žalobu podala po uplynutí dvojiročnej zákonnej subjektívnej lehoty dňa 27.12.2017. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby voči žalovanému v 2. rade bola skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala výšku škody, tak ako je to uvedené v bode 45 tohto odôvodnenia, t.j. nepreukázala hodnotu sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko ani pred podaním žaloby ani po podaní žaloby nepredložila konajúcemu súdu lekárske posudok podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., ktorý je podkladom pre určenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd mal za to, že znalecký posudok predložený žalobkyňou ohľadne sťaženia spoločenského uplatnenia na jej strane nemožno považovať za zákonný dôkaz o výške škody.

47. Súd zároveň poukazuje aj na závery obsiahnuté v odbornom posudku predloženom žalovaným v 2. rade, z ktorého vyplýva, že nároky žalobkyne na náhradu škody sú oprávnené len do výšky sumy 44.871,- eur a teda uvedená skutočnosť je ďalším dôvodom, pre ktorý súd žalobu zamietol.

48. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade boli v plnom rozsahu úspešní, súd im priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

49. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade prihliadal na to, že žaloba voči žalovanému v 1. rade bola nedôvodná a preto ju súd zamietol, keďže v danom prípade žalovaný v 1. rade nebol pasívne legitimovaný a tiež z dôvodov, ako je to uvedené vyššie, pričom súd zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania aj skutočnosť, že žaloba bola podaná nedôvodne po uplynutí dvojiročnej subjektívnej lehoty pričom nebola preukázaná zákonným spôsobom výška škody.

50. Súd taktiež pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade prihliadal na to, že žaloba voči žalovanému v 2. rade bola nedôvodná, a preto ju súd zamietol, keďže žalobkyňa v priebehu celého konania ale ani pred súdnym konaním nepredložila zákonný dôkaz preukazujúci výšku škody, t.j. hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko nepredložila lekárske posudok podľa zákona č. 437/2004 Z.z. a z dôvodu, že žaloba bola podaná nedôvodne po uplynutí dvojiročnej subjektívnej lehoty.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a)neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.